तत्र दैवात् स्थिते तस्मिन् अश्वे स सहसा नृपः
आसीन् महाटवीदत्तदिग्मोहो विह्वलाकुलः । 97
गतिम् अन्याम् अपश्यंश् च सो ऽवतीर्य प्रणम्य च
तं जगाद 'अश्वजातिज्ञो राजा वरतुरङ्गमं । 98
देवस् त्वं, न प्रभुर्मोहं त्वादृशः कर्तुम् अर्हति,
तन् मे त्वम् एव शरणं, शिविन नय मां पथा । 99
तच् छ्रुत्वा सानुतापः सन् सो ऽश्वो जातिस्मरस् तदा
तत् तथा इत्य् अग्रहीद् बुद्ध्या, दैवतं हि हयोत्तमाः । 100
ततो राज्ञि समारूढे स प्रतस्थे तुरङ्गमः
स्वच्छशीताम्बुसरसा मार्गेन अधल्लमहिदा । 101
सायं च प्रापयामास स योजनशतान्तरं
उज्जयिन्याः समीपं तं राजानं वाजिसत्तमः । 102
तद्वेगविजितान् वीक्ष्य सप्त अपि निजवाजिनः
अस्ताद्रिकन्दरालीने लज्जया इव अंशुमालिनि । 103
तमसि प्रसृते द्वाराण्य् उज्जयिन्यां विलोक्य सः
पिहितानि श्मशानं च वहिस् तत्कालभीषणं । 104
निनाय एनं निवासाय भूपतिं बुद्धिमान् हयः
वाह्यैकान्तस्थितं तत्र गुप्तं विप्रमठं निशि । 105
निशातिवाह्ययोग्यं च तं स दृष्ट्वा मठं नृपः
आदित्यसेनः प्रारेभे प्रवेष्टुं श्रान्तवाहनः । 106

Digitized by Google